

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Апеляційне провадження: [REDACTED]

Доповідач – [REDACTED]

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Київ

Справа № [REDACTED]

[REDACTED] березня 2025 року Київський апеляційний суд у складі судді Судової палати з розгляду цивільних справ - [REDACTED]

при секретарі - [REDACTED]

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу захисника [REDACTED] адвоката Горвата Івана Івановича на постанову Печерського районного суду міста Києва [REDACTED] року в справі про адміністративне правопорушення за ч.1 ст. 130 КУпАП відносно [REDACTED] року народження, який мешкає за адресою: [REDACTED];

В С Т А Н О В И В :

Постановою Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] [REDACTED] визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст.130 КУпАП, та застосовано адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 17000 (сімнадцять тисяч) гривень з позбавленням права керування транспортними засобами строком на один рік.

Стягнуто з [REDACTED] в дохід держави судовий збір у розмірі 605 (шістсот п'ять) грн.

Не погоджуючись із постановою суду першої інстанції, [REDACTED] року захисник [REDACTED] адвокат Горват Іван Іванович подав апеляційну скаргу в якій просив скасувати постанову Печерського районного суду м. Києва від [REDACTED] року та закрити провадження у справі.

Також в апеляційній скарзі просив суд про поновлення строку на апеляційне оскарження.

Зазначав, що строки апеляційного оскарження постанови апелянтом були пропущені через те, що копію постанови Печерського районного суду м. Києва від [REDACTED] у справі № [REDACTED], прийнятої за результатами судового розгляду [REDACTED] надано не було, засобами поштового зв'язку вона йому не надійшла. З метою отримання копії повного тексту постанови для підготовки апеляційної скарги, долучення копії постанови додатком до неї та подання її до суду, захисником адвокатом Горватом І.І. було подано заяву про вступ у справу і ознайомлення з матеріалами справи в електронному вигляді - [REDACTED] у, та пізніше, [REDACTED] року - заяву про одержання копії судового рішення електронною поштою, відповіді на які вчасно надано не було. Лише [REDACTED] року адвокатом Горватом І. І. було отримано копію постанови Печерського районного суду м. Києва у справі № [REDACTED], яку було надіслано на електронну адресу адвоката - lawver@lex-legal.com.ua, тобто, можливість оскаржити постанову з'явилася з [REDACTED]

[REDACTED] року адвокатом Горватом Іваном Івановичем шляхом поштового відправлення було направлено до Київського апеляційного суду через Печерський районний суд м. Києва апеляційну скаргу на постанову Печерського районного суду м. Києва від [REDACTED] року, а також клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження.

Однак, [REDACTED] року, в ході перевірки стану розгляду апеляційної скарги за номером справи [REDACTED] в ЄДРСР було виявлено опубліковану [REDACTED] року постанову Київського

апеляційного суду від [REDACTED] року про повернення апеляційної скарги Горвату І. І.

Зазначає, що до [REDACTED] року [REDACTED] не мав можливості ознайомитись з текстом постанови Печерського районного суду м. Києва у справі [REDACTED] від [REDACTED] року [REDACTED] не мав можливості долучити її копію додатком до апеляційної скарги, та відповідно, не мав практичної, реальної можливості її оскаржити.

Відповідно, апеляційну скаргу, що була направлена до суду [REDACTED] року, було подано в межах 10-денного строку з дня коли з'явилася така можливість. Про недоліки апеляційної скарги, поданої [REDACTED] [REDACTED] мав змогу дізнатися лише з [REDACTED], а тому просить визнати причини пропуску строку на апеляційне оскарження поважними та поновити вказаний строк.

За положенням [ст.287 КУпАП](#) постанову по справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржено прокурором у випадках, передбачених частиною п'ятою [статті 7 цього Кодексу](#), особою, щодо якої її винесено, а також потерпілим.

Постанова суду про накладення адміністративного стягнення може бути оскаржена в порядку, визначеному цим Кодексом.

Згідно частини 2 [ст. 294 КУпАП](#) постанову судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена протягом десяти днів з дня винесення постанови особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником, а також прокурором у випадках, передбачених частиною п'ятою [статті 7](#) та частиною першою [статті 287](#) цього Кодексу.

В разі пропуску зазначеного строку з поважних причин, цей строк за заявою особи, щодо якої винесено постанову, може бути поновлено органом (посадовою особою), правомочним розглядати скаргу- [ст. 289 КУпАП](#).

Як вбачається з матеріалів справи, [REDACTED] року Печерським районним судом міста Києва була ухвалена оскаржувана постанову.

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень постанову Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року була надіслана для оприлюднення: [REDACTED] року. Зареєстровано: [REDACTED]. Забезпечено надання загального доступу: [REDACTED] року.

Як вбачається із супровідного листа, що міститься в матеріалах справи (а.с. 11) копію постанови було направлено [REDACTED] засобами поштового зв'язку, однак матеріали справи не містять доказів отримання оскаржуваної постанови апелянтом.

[REDACTED] року від захисника [REDACTED] адвоката Горвата Івана Івановича до Печерського районного суду міста Києва надійшла заява про одержання копії судового рішення.

Із скріншоту електронної пошти захисника вбачається, що копію постанови від [REDACTED] року було отримано ним [REDACTED]

Вперше апеляційну скаргу було подано захисником [REDACTED] адвокатом Горватом Іваном Івановичем [REDACTED] року.

Постановою Київського апеляційного суду [REDACTED] року апеляційну скаргу захисника [REDACTED] адвоката Горвата Івана Івановича на постанову Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року у справі про притягнення до адміністративної відповідальності [REDACTED] за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП разом із доданими до неї матеріалами повернуто особі, яка її подала. Підставою повернення зазначено неподання до апеляційної скарги засвідченого підписами сторін витягу з договору про надання правової допомоги, який обов'язково додається до ордеру.

Із супровідного листа Київського апеляційного суду вбачається, що копія вказаної постанови Київського апеляційного суду від [REDACTED] року була направлена Горвату Івану Івановичу засобами поштового зв'язку за адресою: м.Ужгород, вул.Волошина, буд. 2а, оф. 2, однак, в матеріалах справи відсутні докази отримання захисником копії вказаної постанови.

Вдруге апеляційну скаргу було подано захисником [REDACTED] адвокатом Горватом Іваном Івановичем [REDACTED]

З огляду на вище зазначені обставини та наявні у справі докази, враховуючи той факт що вперше апеляційну скаргу до суду було подано протягом 10-денного строку з моменту отримання апелянтом копії оскаржуваної постанови, суд апеляційної інстанції приходить до висновку, що причини пропуску захисником [REDACTED] адвокатом Горватом Іваном Івановичем строку на апеляційне оскарження постанови Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року слід визнати поважними та поновити вказаний строк

Апеляційну скаргу захисник обґрунтовує тим, що з викладеними у постанові Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року у справі [REDACTED] №

висновками суду не погоджується, адже, на думку апелянта, висновки суду суперечать реальним обставинам справи та зроблені на підставі формально досліджених, неналежних та недопустимих доказів.

Зазначає, що поліцейськими було порушено порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення Серія АДД № [REDACTED] поліцейським було помічено у [REDACTED] ознаки наркотичного сп'яніння, а саме: виражене тремтіння пальців рук, неприродна блідість, порушення координації рухів.

З відеозапису з портативного відеореєстратора поліцейського видно, що поведінка та вигляд водія [REDACTED] не можуть свідчити про наявні у нього ознаки наркотичного сп'яніння, які зазначені в протоколі. Жодних дій щодо перевірки та фіксації даних ознак сп'яніння поліцейськими не вчинялося.

Вважає, що зазначення вказаних в протоколі ознак наркотичного сп'яніння є лише певним проявом суб'єктивного сприйняття поведінки та стану водія працівником поліції, на якого і покладено обов'язок збирання доказів у справі про притягнення особи до адміністративної відповідальності.

Окрім того, зазначає, що зупинка [REDACTED] поліцейськими також була безпідставною. В протоколі про адміністративне правопорушення Серія АДД № [REDACTED] причин зупинки автомобіля не вказано. На місці зупинки автомобіля працівниками поліції було зауважено [REDACTED] що його автомобіль “ззаду побитий”, посилаючись на кілька подряпин, які наявні в задій частині авто апелянта в силу того, що авто вже старе.

Вважає, що наявність подряпин на авто не може вважатися підставою для зупинки автомобіля. Безпідставна зупинка суперечить положенням Закону України «Про національну поліцію».

Вказує на те, що складання протоколу про адміністративне правопорушення за ч.І ст. 130 КУпАП щодо [REDACTED] є незаконним, оскільки відсутні докази правомірності зупинки автомобіля, яким керував апелянт, а на відеозаписі з портативного відеореєстратора поліцейського не встановлено наявності у нього явних ознак наркотичного сп'яніння, які вказані у протоколі, а саме: вираженого тремтіння пальців, рук, неприродної блідості, порушення координації рухів.

Зазначає, що нормами законодавства не передбачено щоб поліцейські роз'яснювали водію право самостійно пройти огляд на стан сп'яніння в медичному закладі, прогнозували результат огляду та вчиняли дії, як можуть спровокувати водія відмовитись від проходження огляду на стан сп'яніння.

Посилається на те, що відеозаписом зафіксовано, як працівники поліції у відповідь на запитання [REDACTED], чи може він самостійно пройти огляд протягом години, бо поспішає на роботу, відповіли, що він і справді може це зробити, ввівши [REDACTED] в оману, адже знали і повинні були знати, що відповідно до положень законодавства, такий огляд проводиться в присутності працівників поліції. Крім того, завідомо розуміючи, неправомірність таких дій, працівники поліції пояснили [REDACTED] де і як він самостійно зможе пройти такий огляд, вказали медичний заклад, де такі огляди проводяться в місті Києві, чим продовжували вводити в оману апелянта, створюючи в нього враження, що це дійсно законна процедура, тим самим провокуючи вчинення ним адміністративного правопорушення. Фактично, воля [REDACTED] була спрямована на проходження огляду на стан наркотичного сп'яніння, а тому не можна вважати, що він відмовився від проходження такого огляду.

Вказує на те, що при складанні протоколу поліція зазначає докази його правомірності. При цьому у протоколі, оформленому стосовно [REDACTED], в графі “до протоколу додаються” не зазначено технічного засобу на який було здійснено відеозапис, що виступає доказом у справі.

Зазначає, що протокол про адміністративне правопорушення взагалі не містить жодної вказівки на засоби відеофіксації. В графі “до протоколу додаються”, вказується лише “направлення”.

Таким чином вважає, що у справі № [REDACTED] про притягнення [REDACTED] до адміністративної відповідальності за ч.І ст. 130 КУпАП, через відсутність в протоколі про вчинення адміністративного правопорушення даних про технічні характеристики засобу фіксації, за допомогою якого здійснено відеозйомку, результати такої фіксації є недопустимим доказом.

Зі змісту ст.283 КУпАП вбачається, що постанова суду у справі про адміністративне правопорушення має бути законною, обґрунтованою та вмотивованою. Відповідно до вимог ст.280 КУпАП, при розгляді справи про адміністративне правопорушення суд зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують та обтяжують відповідальність.

Вважає, що суд першої інстанції дотримався цих вимог не в повній мірі, адже в постанові Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року суддею помилково зазначено, що у висновку КНП «КМНКЛ «Соціотерапія» № [REDACTED] за самозверненням, щодо результатів медичного огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, щодо [REDACTED] не зазначено на стан алкогольного чи наркотичного сп'яніння був пройдений відповідний огляд. Насправді висновок, що додається до апеляційної скарги, як випливає з його назви, є загальним, щодо одночасно алкогольного сп'яніння, наркотичного сп'яніння та перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, та чітко зазначає, що у жодному стані сп'яніння чи впливу препаратів [REDACTED] не перебував.

Хоча даний висновок і був зроблений без присутності працівників поліції, однак це не відміняє той факт, що він підтверджує фактичну тверезість апелянта на час складення щодо нього протоколу про адміністративне правопорушення.

В судовому засіданні апеляційного суду [REDACTED] року особа, яка притягується до адміністративної відповідальності [REDACTED] та його захисник адвокат Горват Іван Іванович повністю підтримали доводи апеляційної скарги та просили її задовольнити. [REDACTED] та його захисник адвокат Горват І.І. подали клопотання про подальший розгляд справи у їх відсутності. Зазначили, що доводи скарги підтримують в повному обсязі.

Представник Київської міської прокуратури в судове засідання не з'явився, про день та час розгляду справи прокуратура повідомлена у встановленому порядку, а тому суд вважає можливим розгляд справи у відсутності представника прокуратури.

Заслухавши доповідь судді [REDACTED], пояснення учасників справи, перевіrivши матеріали справи та доводи апеляційної скарги, апеляційний суд вважає, що апеляційна скарга підлягає задоволенню з наступних підстав.

Як вбачається з протоколу про адміністративне правопорушення серія ААД № [REDACTED] складеного поліцейським взводу №1, роти № 4 , батальйону № 2, полку №1 (з ОПБ) УПП в м.Києві ДПП Задереєм Олегом Володимировичем, [REDACTED] о 13 год. 32 хв., в м. Києві по бульвару Лесі Українки, 25 водій [REDACTED] керував транспортним засобом Mercedes-Benz s320, державний номерний знак [REDACTED] з ознаками наркотичного сп'яніння (виражене тремтіння пальців рук, неприродна білість обличчя, порушення координації рухів). Від проходження огляду у встановленому законом порядку у лікаря-нарколога водій відмовився. Чим порушив вимоги п. 2.5 ПДР, за що передбачена відповідальність за ч.1 ст. 130 КУпАП.

Із пояснень водія, що містяться в протоколі вбачається, що водій [REDACTED] зазначив, що поспішав на роботу. Самостійно пройде огляд у лікаря. Додаткові пояснення надасть у суді.

[REDACTED] року поліцейським взводу №1, роти № 4 , батальйону № 2, полку №1 (з ОПБ) УПП в м.Києві ДПП Задереєм Олегом Володимировичем було виписано направлення на огляд водія транспортного засобу з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції до КМНКЛ «Соціотерапія».

З дослідженого в суді апеляційної інстанції відеозапису події з нагрудної боді камери співробітників поліції вбачається, що працівник поліції, підійшовши до машини водія [REDACTED] представився, повідомив, що розмова із водієм записується, та зазначив що причиною зупинки було те, що автомобіль має ушкодження по всій площі кузова (зафіксований час на відео 13:13:35).На запитання працівника поліції, куди прямуєте, водій відповів, що на роботу(зафіксований час на відео 13:14:01).

На запитання працівника поліції чи вживає водій алкоголь чи наркотики, останній відповів, що ні (зафіксований час на відео 13:17:09).

На повторне запитання працівника поліції чи вживає наркотики водій, останній відповів, що ні, та може пройти тест (зафіксований час на відео 13:18:46).

Працівник поліції роз'яснив порядок проходження огляду на стан наркотичного сп'яніння.

Під час перевірки наявності ознак сп'яніння працівник поліції повідомив, що у водія виявлено тремтіння повік та рук, трохи порушена координація (зафіксовано час на відео 13:22:20).

Працівник поліції повідомив, що у водія виявлено 3 ознаки стану наркотичного сп'яніння та запропонував поїхати в заклад охорони здоров'я до лікаря нарколога (зафіксований час на відео 13:23:50).

Водій запитав у працівника поліції, а якщо він пройде сам, працівник поліції зазначив, що якщо він отримає висновок в якому буде зазначено, що на момент проходження він був тверезий, це буде доказ його (водія) невинуватості, потім з'явиться на розгляд справи до суду та надати такий доказ. (13:24:28- 13:25:14).

Після цього працівник поліції повторно запропонував водію проїхати в заклад охорони здоров'я «Соціотерапія» до лікаря нарколога, який у разі виявлення ознак, що можуть свідчити про наявність стану наркотичного сп'яніння, запропонує здати аналізи, на що водій відмовився проїхати (зафіксований час на відео 13:26:46- 13:27:05).

Працівник поліції повідомив, що за відмову від проходження огляд відносно водія буде складено протокол.

Окрім того, працівник поліції роз'яснив водію, що в його інтересах проїхати потім в «Соціотерапію» по самозверненню, здати аналізи та отримати довідку, якщо довідка буде про те, що водій був тверезий, не перебував у стані наркотичного сп'яніння, це буде доказ у суді його невинуватості (зафіксований час на відео 13:27:50-13:28:50).

В подальшому був складений протокол та ознайомлено водія із його змістом.

Відповідно до ст. 9 КУпАП, адміністративним правопорушенням визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права, свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку передбачено адміністративну відповідальність.

Згідно ст. 245, 280 КУпАП, завданням провадження у справах про адміністративні правопорушення є, зокрема, своєчасне, всебічне, повне й об'єктивне з'ясування обставин кожної справи. При розгляді справи про адміністративне правопорушення, суд, окрім іншого, зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Згідно вимог ст. 251 КУпАП доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених ст. 255 цього Кодексу.

Визнаючи [REDACTED] винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП та, накладаючи на нього адміністративне стягнення у виді штрафу на користь держави в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що на день розгляду справи становить 17 000 (сімнадцять тисяч) гривень з позбавленням права керування транспортними засобами строком на 1 (один) рік, суд першої інстанції посилався на те, що аналізуючи докази по справі з точки зору їх допустимості, об'єктивності та достатності, за відсутності будь-яких істотних суперечностей вважає, що вина [REDACTED] у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП безумовно, «поза розумним сумнівом», доведена та підтверджується достатніми, належними та допустимими доказами по справі, а саме: даними, зафіксованими у протоколі про адміністративне правопорушення серії ААД № [REDACTED] від [REDACTED] направленням на огляд водія транспортного засобу з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції; відеозписом з боді камери поліцейського.

Суд апеляційної інстанції не погоджується з таким висновком суду першої інстанції, виходячи з наступного.

Згідно зі ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Відповідно до п.1.3 Правил дорожнього руху учасники дорожнього руху зобов'язані знати й неухильно виконувати вимоги цих Правил, а також бути взаємно ввічливими.

Згідно з п.1.9 Правил дорожнього руху особи, які порушують ці Правила, несуть відповідальність згідно із законодавством.

Згідно з положеннями ст. 16 Закону України «Про дорожній рух» (із змінами та доповненнями) водій, серед іншого, зобов'язаний:

виконувати розпорядження поліцейського, а водії військових транспортних засобів - посадових осіб військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, що даються в межах їх компетенції, передбаченої чинним законодавством, Правилами дорожнього руху та іншими нормативними актами;

не допускати випадків керування транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також не передавати керування транспортним засобом особі, яка перебуває в такому стані або під впливом таких препаратів.

Положеннями ч.1 ст.130 КУпАП передбачена відповідальність за керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також за передачу керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Відповідно до п. 2.5 ПДР України водій повинен на вимогу працівника поліції пройти в установленому порядку медичний огляд для визначення стану алкогольного сп'яніння, впливу наркотичних чи токсичних речовин, а диспозицією ч. 1 ст. 130 КУпАП визначена адміністративна відповідальність також і за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Згідно з положеннями частин 2 - 6 ст. 266 КУпАП огляд водія на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків.

У разі незгоди водія на проведення огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я.

Згідно з пунктом 12 розділу II Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, у разі наявності підстав вважати, що водій транспортного засобу перебуває у стані наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, згідно з ознаками, визначеними в пункті 4 розділу I цієї Інструкції, поліцейський направляє таку особу до найближчого закладу охорони здоров'я.

Отже, відмова водія від проходження огляду на стан, зокрема, наркотичного сп'яніння в закладі охорони здоров'я є підставою для притягнення його до відповідальності за ч. 1 ст. 130 КУпАП. За змістом п. 8 Порядку, у разі відмови водія транспортного засобу від проведення огляду в закладі охорони здоров'я, поліцейський в присутності двох свідків складає протокол про адміністративне правопорушення, у якому зазначає ознаки сп'яніння і дії водія щодо ухилення від огляду.

Відповідно до п. 2 розділу II Інструкції, особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, а також викласти мотиви своєї відмови від його підписання, які долучаються до протоколу.

Згідно з положеннями ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

У відповідності до вимог ст. 278 КУпАП, суддя районного суду при підготовці до розгляду справи про адміністративне правопорушення має вирішити питання, передбачені вказаною статтею, у тому числі і питання про те, чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про адміністративне правопорушення.

З дослідженого судом апеляційної інстанції відеозапису події з боді камери поліцейського вбачається, що поліцейськими було зупинено транспортний засіб Mercedes-Benz s320, державний номерний знак [REDACTED] під керування водія [REDACTED]. На запитання працівника поліції, чи вживає водій алкоголь чи наркотики, останній відповів, що ні (зафіксований час на відео 13:17:09).

Під час перевірки наявності ознак сп'яніння працівник поліції повідомив, що ним вивлено у водія тремтіння повік та рук, трохи порушена координація (зафіксовано час на відео 13:22:20). Працівник поліції повідомив, що у водія виявлено 3 ознаки стану наркотичного сп'яніння та запропонував поїхати в заклад охорони здоров'я до лікаря нарколога (зафіксований час на відео 13:23:50).

Працівник поліції на запитання водія, а якщо він пройде сам зазначив, що якщо він отримає висновок в якому буде зазначено, що на момент проходження він був тверезий це буде доказ його (водія) невинуватості, потім з'явиться на розгляд справи до суду та надати такий доказ.(13:24:28-13:25:14).

Після кількох хвилин роздумів та консультацій. Працівник поліції повторно запропонував водію проїхати в заклад охорони здоров'я «Соціотерапія» до лікаря нарколога, який у разі виявлення ознак, що можуть свідчити про наявність стану наркотичного сп'яніння, запропонує здати аналізи, на що водій відмовився проїхати (зафіксований час на відео 13:26:46- 13:27:05).

Працівник поліції повідомив, що за відмову від проходження огляд відносно водія буде складено протокол.

Окрім того, працівник поліції роз'яснив водію, що в його інтересах проїхати потім в «Соціотерапію» по самозверненню, здати аналізи та отримати довідку, якщо довідка буде про те, що водій був тверезий, не перебував у стані наркотичного сп'яніння, то це буде доказ у суді його невинуватості (зафіксований час на відео 13:27:50-13:28:50).

При цьому, відповідно до ч. 4, ч. 5 [ст. 266 КУпАП](#) огляд осіб на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, здійснюється в закладах охорони здоров'я не пізніше двох годин з моменту встановлення підстав для його здійснення. Огляд у закладі охорони здоров'я та складення висновку за результатами огляду проводиться в присутності поліцейського. Кожний випадок огляду осіб на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, у закладі охорони здоров'я реєструється в порядку, визначеному спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі охорони здоров'я.

Огляд особи на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, проведений з порушенням вимог цієї статті, вважається недійсним.

Тобто, працівники поліції, в порушення вимог ст. 266 КУпАП, роз'яснили водію про можливість проходження ним огляду самостійно, та що це буде доказом його невинуватості у суді, що на думку суду апеляційної інстанції було певною провокацією водія до відмови від проходження огляду у лікаря нарколога.

[Законом України «Про Національну поліцію»](#) на працівників поліції покладено обов'язки саме попереджати та запобігати вчиненню адміністративних правопорушень, а не підбурювати осіб до їх вчинення, видаючи такі дії за законні права громадян, з метою подальшого складання стосовно них протоколу про адміністративне правопорушення.

Законодавством не тільки не передбачено права водія відмовитися від проходження огляду на стан сп'яніння, але, більш того, встановлено обов'язок водія пройти такий огляд на вимогу працівника поліції. Таким чином, дії працівника патрульної поліції, які виразились, зокрема, у тому, що він роз'яснював особі його право відмовитись від проходження огляду на стан сп'яніння, тобто, здійснював роз'яснення особі, яка притягується до адміністративної відповідальності, прав, які законодавством не передбачені, по суті вчинені з метою спонукання особи до висловлення відмови від проходження огляду.

Таким чином, сама пропозиція інспектора відмовитись від проходження огляду, поряд з вимогою про проходження огляду на стан сп'яніння у відповідності до [п.2.5 ПДР](#) України, свідчить про провокацію з боку працівників поліції.

У своїх рішеннях «Ірландія проти Сполученого Королівства» від 18.01.1978 року, «Коробов проти України» від 21.10.2011 року Європейський суд з прав людини наголошує, що при оцінці доказів суд застосовує критерій доведення вини особи «поза розумним сумнівом», така доведеність може впливати із співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків.

Дані, зазначені у протоколі про адміністративне правопорушення, зважаючи на встановлені апеляційним судом обставини, не можуть вважатися належним та допустимим доказом, який би доводив винуватість [REDACTED] у вчиненні правопорушення, а відеозапис, що наявний в матеріалах справи взагалі свідчить про спонукання працівників поліції до відмови водія [REDACTED] від проходження огляду на стан наркотичного сп'яніння.

Отже, переглядаючи справу в межах доводів поданої апеляційної скарги, апеляційний суд вважає, що матеріали справи про адміністративне правопорушення не містять достатніх, переконливих та належних доказів, які б «поза розумним сумнівом» підтверджували вину водія [REDACTED] у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 130 КУпАП.

На підставі викладеного, дослідивши всі матеріали справи, апеляційний суд вважає, що оскаржувана постанова судді Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року про визнання [REDACTED] винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, підлягає скасуванню, а провадження у справі закриттю на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в його діях складу даного адміністративного правопорушення.

Керуючись, ст. 294 КУпАП, апеляційний суд, -

П О С Т А Н О В И В :

Поновити захиснику [REDACTED] адвокату Горвату Івану Івановичу строк на апеляційне оскарження постанови Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року.

Апеляційну скаргу захисника [REDACTED] адвоката Горвата Івана Івановича задовольнити.

Постанову Печерського районного суду міста Києва від [REDACTED] року скасувати провадження у справі про притягнення до адміністративної відповідальності [REDACTED] за ч.1 ст. 130 КУпАП закрити на підставі п.1. ч.1. ст. 247 КУпАП у зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

[REDACTED]